

כל מי שמעיין בסוד הנפלא
והנורא הזה, בפרט בערב פסח,
מובטח לו שינצל באותה שנה
מכל מכשול וממיתה משונה

אגרת רבי שמשון מגיד מאוסטרופוליא זצ"ל הי"ד

העתקה מכתבי הקודש של המקובל רבינו שמשון מגיד מאוסטרופוליא ז"ל הי"ד:

סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין בסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן סלה:

שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילם ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים אשר בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, אמן סלה, בתכלית הענין מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא פלאות רבות בשער הנקרא יציאת מצרים, פרק ג' דף מ"ב ע"א וזה לשונו:

אלו עשר מפות כאשר כתבתי אות באות, עולים שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים לטהר את הרשעים, והוא פשט נפלא, עין לא ראתה:

והנה החשבון מכון כאשר נכתב כנס חסר יו"ד, גם ערב חסר וא"ו. גם חשך חסר וא"ו. ואז החשבון ממש, לא פחות ולא יותר משלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, שמענישין את הרשעים.

והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "כפתוב", פרוש כפתוב בספר תורה, ולא כאשר פתוב בסדורים ובעל ההגדה, כי שם נכתבו כלם מלאים. אלא צריך להיות חסר כמו שכתוב בספר תורה. וגם רבי יהודה לא פתב סימנים כלם רק ראשי תיבות, דצ"ך עד"ש באח"ב, כמו שכתב הרב יצחק אברבנאל וכמו שכתבתי לעיל:

והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "בראשית חסר מן השלישי עשרה", פרוש: מכה שלישית שהיא כנס חסר יו"ד. "מן הרביעי ששה" שהיא מפת ערוז גם חסר וא"ו. "וחסר מן התשיעי ששה", שהיא מפת חשך גם כן חסר וא"ו. ומה שאמר "כפתוב", רוצה לומר שכן פתוב בספר תורה חסר, כנזכר לעיל.

וזהו סוד אלו "עשר מפות שהביא" הקדוש ברוך הוא במצרים, מכון ממש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהפכו את פרעה ואת המצריים במצרים, הממנים באלו שלשה רקיעים: אחד נקרא שרע, ואחד נקרא תמוך, ואחד נקרא בישהא, גם בזה יש סוד גדול ונפלא, אלו שלשת אלפים ומאתים ושמונים מחנות שהפכו את פרעה ואת המצריים במצרים כאמור, שממנים באלו שלשה רקיעים של טמאה, אמר לנו הכתוב סוד נפלא ונורא, ותקן המגיד כמו ששנה אלו "עשר מפות שהביא" שבאלו שלש תיבות נרמזים השלשה רקיעים של טמאה, ושלשת אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהפכו את פרעה ואת המצריים במצרים, כמנין עשר מפות, דהינו עשר אותיות שרע, מכות אותיות תמוך, שהביא אותיות בישהא, רמז לאלו

"הנה כבר הודעתך שפרעה נלקה במצרים בעשר מכות אלו על ידי שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים בשלשה רקיעים של טמאה, האחד נקרא שרע והשני נקרא תמוך, והשלישי נקרא בישהא, ועליהם השר הנקרא דלפקט, ועליהם ועל כלם השר הנקרא תקא, בראשית חסר מן השלישי עשרה, וחסר מן הרביעי ששה, וחסר מן התשיעי ששה כפתוב, והנה מה שלקו המצריים במצרים עשר מפות, ועל הים לקו חמשים מכות, השם שפ"ז שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה. ומצד השם תק"ל לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות, והשם אמר והכה. ומצד השם אשצ"ה לקו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות, ובמה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות. מה פשעו ומה חטאו, ומה המעל אשר מעלו אבותינו, להיות בכור הברזל הזה, עד שגאלם בשמות אלו דע"ב צד"א כשח"ב. עד כאן לשון האר"י ז"ל:

והנה מזרי ורבותי קדושי ישראל, הדברים האלה פלאים הם, סתומים וחתומים סגור ואין פורש אותם. וכבר שאלוני גדולי ישראל לבאר להם דברי האר"י ז"ל ולא הגדתי. ומגדל אהבת מזרי ורבותי אגלה רז זה שנתגלה לי בחלום חזיון לילה, ועכשו אגלה הדבר ברמז לפני כבוד תורתו, והוא רחום יכפר:

וואת הענין:

מה שכתב האר"י ז"ל שפרעה נלקה במצרים עשר מכות וכו', פונתו כך: כי אמרו בעלי קבלה מעשית, שיש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה הממנים להכות את הרשעים ולהענישם בגיהנם ולטהרם מעונותיהם. ועל זה נאמר: "ולהכות באגרף רשע", כי אגרף, רמז שלשה אלפים ומאתים ושמונים, ועל ידם נלקה גם פרעה הרשע. ואומר אני הכותב שזהו סוד נפלא כאשר הוא נכתב במנין ובמספר: דם. צפרדע. פנים. ערוז. דבר. שחין. ברד. ארבה. חשך. מפת בכרות:

שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמֵאָה שְׁבָהָם יֵשׁ מְמַנִּים כְּמִנְיֵן שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאָתַיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֶאכִי חֶבְלָה מִמֶּשֶׁ, כְּמִנְיֵן עֶשְׂרֵי מִכּוֹת דָּם צִפְרֹדַע וְכוּ', וְהֵם שֶׁהֵכּוּ אֶת פְּרֻעָה וְאֶת הַמְצָרִים בְּמִצְרִים, כִּי מֵלֶאכִי חֶבְלָה מְמַנִּים לְהַכּוֹת אֶת הָרְשָׁעִים לְטַהֵרם מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם כְּאִמּוֹר. וְעַל יָדֵן הִכָּה אֶת פְּרֻעָה וְאֶת הַמְצָרִים בְּמִצְרִים מִנְיֵן עֶשְׂרֵי מִכּוֹת אֱלוֹ, וְהוּא פְּלֵא גְדוֹל:

וּמָה שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: "וְעַלֵּיהֶם הִשָּׁר הַנִּקְרָא דְלִפְקֻט", כּוֹנְנָתוֹ הוּא שֵׁשׁ זֶה שָׂרְשׁוֹ יוֹצֵא מִמְּלַת הַמְצָרִים, וְהֵינּוּ: שְׁשֵׁלֶשָׁה רְקִיעִים הֵם: עַש"ר מִכּוֹת שֶׁהֵבִי"א וּכְפָרוֹשׁ הַגָּאוֹן, וְנִמְשָׁךְ עַל הַמְצָרִים שֶׁהוּא שֵׁם דְלִפְקֻט בְּאוֹתֵינֵי הַקּוֹדְמוֹת לְאוֹתֵינֵי הַמְצָרִים, וְהֵמ"ם אַחֲרוֹנָה הִיא מ"ם הַרְבּוּי וְאֵינָה מִן הַשָּׂרְשׁ, וְרִמְזוֹ לְזֶה הַמּוֹגִיד בְּמֵאמְרוֹ: "אֱלוֹ עֶשְׂרֵי מִכּוֹת שֶׁהֵבִיָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְצָרִים בְּמִצְרִים", כְּלוֹמֵר הָאוֹתֵינֵי שֶׁהֵם קוֹדְמוֹת עַל אוֹתֵינֵי הַמְצָרִים:

וּמָה שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: "וְעַלֵּיהֶם וְעַל כָּלֶם הִשָּׁר הַנִּקְרָא תְקָא, כּוֹנְנָתוֹ, כִּי רֵאשִׁי תִיבּוֹת שֶׁל אֱלוֹ עֶשְׂרֵי מִכּוֹת, דַּצ"ךְ עַד"ש בְּאֲח"ב, בְּגִימְטְרִיא תְקָא, כְּמִנְיֵן הִשָּׁר מִמֶּשֶׁ, וְכְמִנְיֵן אֲשֶׁר, וְזֶהוּ סוּד כּוֹנְנָת הַכְּתוּב בְּסֹדֵר בֵּא: "וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאֲזֵנֵי בְנֵי וְבֵן בְּנֵי אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֵתִי בְּמִצְרִים", אֲשֶׁר דִּיקָא, שֶׁהוּא כְּמִסְפֵּר תְקָא, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ הַרְבֵּה פְסוּקִים אֶלֶף, שְׁמוֹנִים עַל זֶה לְסוּד אֲשֶׁר, כְּמִנְיֵן רֵאשִׁי תִיבּוֹת שֶׁל עֶשְׂרֵי מִכּוֹת כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנֹו, וַיֵּשׁ לָנוּ בְּזֶה סוּדוֹת נִפְלְאִים. וְכַבּוֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּבַר:

וּמָה שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ הָאֲר"י ז"ל: "הֵשֶׁם שֶׁשׁוּ שָׁבוּ אַחַז דּוֹד בֶּן יִשִׁי, וְהֵשֶׁם אָמַר וְהִכָּה אוֹתָם בְּמִצְרִים עֶשְׂרֵי מִכּוֹת, וְעַל הֵים לְקוֹ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְהֵשֶׁם תְּקַל אָמַר וְהִכָּה אוֹתָם בְּמִצְרִים אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הֵים לְקוֹ מֵאָתַיִם מִכּוֹת, וְהֵשֶׁם אֲשֶׁר אָמַר וְהִכָּה אוֹתָם בְּמִצְרִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הֵים לְקוֹ מֵאָתַיִם וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת". כּוֹנְנָתוֹ לְסוּד נִפְלְאָ וְנִזְרָא, פְּלִגְתָּא דְרַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי עֲקִיבָא הַמְזוּכָר בְּהַגְדָּה. רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי אָמַר מִנְיֵן, וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר מִנְיֵן, וְרַבִּי עֲקִיבָא אָמַר מִנְיֵן, וְזֶהוּ שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: וְהֵשֶׁם שֶׁפ"ו אָמַר וְהִכָּה אוֹתָם בְּמִצְרִים עֶשְׂרֵי מִכּוֹת, וְעַל הֵים לְקוֹ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, רַמְזוֹ לְרַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי. כִּי רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי בְּגִימְטְרִיא שֶׁשׁוּ, וּמָה שֶׁכָּתַב שָׁבוּ אַחַז דּוֹד בֶּן יִשִׁי, רַמְזוֹ גַּם כֵּן, דּו"ד ב"ן יִש"י גִימְטְרִיא שֵׁם שֶׁשׁוּ, שֶׁבְּאוֹתוֹ הֵשֶׁם דִּיקָא בְּאֵ דּוֹד בֶּן יִשִׁי. וְרִמְזוֹ גַּם

כֵּן מָה שֶׁכָּתַב בְּסִפְרֵי סוּדֵי רִזָּא, שֶׁרַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי נִצְוֶה דּוֹד בֶּן יִשִׁי. וְזֶה הֵשֶׁם הִכָּה אוֹתָם. וּמִצַּד הֵשֶׁם תְּקַל לְקוֹ הַמְצָרִים בְּמִצְרִים אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הֵים לְקוֹ מֵאָתַיִם מִכּוֹת, רַמְזוֹ לְסוּד רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּגִימְטְרִיא תְקַל, וְהֵינּוּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר, דִּיקָא, שֶׁהוּא שֶׁתְּקַל, לְקוֹ הַמְצָרִים בְּמִצְרִים אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הֵים לְקוֹ מֵאָתַיִם מִכּוֹת. וּמָה שֶׁכָּתַב הֵשֶׁם אֲשֶׁר לְקוֹ בְּמִצְרִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הֵים לְקוֹ מֵאָתַיִם וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת, רַמְזוֹ לְסוּד רַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיא אֲשֶׁר עִם הַכּוֹלֵל, שֶׁהֵשֶׁם הַזֶּה אָמַר שִׁכּוֹ הַמְצָרִים בְּמִצְרִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הֵים לְקוֹ מֵאָתַיִם וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת. הֵרִי מְרַמְזִים אֱלוֹ שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת שֶׁשׁוּ תְקַל אֲשֶׁר בְּאֱלוֹ הַשְּׁלֹשָׁה תְנָאִים: רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי בְּגִימְטְרִיא שֶׁשׁוּ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּגִימְטְרִיא תְקַל, רַבִּי עֲקִיבָא בְּגִימְטְרִיא אֲשֶׁר, וְהוּא סוּד נִפְלְאָ וְנִזְרָא. רִזָּא דְרִזִּין. סֵתֵרָא דְסֵתֵרִין. הֵינּוּ כְּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְמַעַלְתַּת כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עִוֹן:

וּמָה שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ הָאֲר"י ז"ל: "בְּמָה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכָה, בּוֹ מְרַפָּא הַגְּלוּת, מָה פִּשְׁעוּ מָה חֲטָאוּ אֲבוֹתֵינוּ וְכוּ', כּוֹנְנָתוֹ: בְּאֱלוֹ עֶשְׂרֵי מִכּוֹת שֶׁהֵם דַּצְךְ עַדֶּשׁ כֵּאֲחָב, גְּרַמְזִים בְּאֱלוֹ אוֹתֵינֵי סוּד וְטַעַם יְרִידַת אֲבוֹתֵינוּ לְמִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי לְמַעַלְתַּת כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ. וְהֵנָּה בְּאֱלוֹ הַמִּכּוֹת הִכָּה אוֹתָם, וִירְפָא אוֹתָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִכָּה בָּהֶם מְכָה רַבָּה אֲצַבַּע אֱלֹהִים הִיא, וּמִן הַמְכָּה עֲצָמָה בְּאֵה רַפּוּאָה לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁגֵּאֵלֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי. וּמָה שֶׁכָּתַב: "מָה פִּשְׁעוּ וְכוּ', רוֹצֵה לֹאמֹר: בְּאֱלוֹ הַמִּכּוֹת גְּרַמְזִים הַחֲטָא שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ שֶׁגָּרַם יְרִידַת מִצְרַיִם. וַיֵּשׁ לָנוּ סוּד נִפְלְאָ וְנִזְרָא לְתַרְצֵן קְשִׁיָּא זֶה מָה שֶׁהִקְשִׁינוּ מַעַלְתַּת כְּבוֹד תּוֹרָתָם עָלֵי, אֲבָל גַּם זֶה נִיחָא כְּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְמַעַלְתָּם, נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה וְהַטְּהוּרָה.

וּמָה שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: "שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּאֵל אוֹתָנוּ בְּשִׁמוֹת אֱלוֹ דַּעַב צֵדָא כִּשְׁחָב", כּוֹנְנָתוֹ כִּי הָאוֹתֵינֵי רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל דַּצְךְ עַדֶּשׁ כֵּאֲחָב הֵם דַּע"ב, וְהָאוֹתֵינֵי שְׁנִיּוֹת הֵם צֵד"א, וְהָאוֹתֵינֵי הָאַחֲרוֹנוֹת הֵם כִּשְׁחָב, וְנִרְמְזִים בְּאֱלוֹ הַשְּׁלֹשָׁה שְׁמוֹת הַרְפּוּאָה שֶׁרַפָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁגֵּאֵל אוֹתָנוּ בָּהֶם, הֵרִי בְּאוֹתָן הַמִּכּוֹת שֶׁהֵכּוּ בָּהֶם הַמְצָרִים, גְּרַמְזִים הַגָּאֵלָה וְהַרְפּוּאָה לְיִשְׂרָאֵל. וַיְהִי רַעוּא לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּדְרָאנוּ בִּיאַת מְשִׁיחָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, עִם הַמְּלָאכִים הַשְּׂיָכִים לְגֵאֵלָה, וַיִּקְיָם בְּנוֹ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: כִּימִי צֵאתָךְ מֵאַרְצְךָ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת, אֲמֵן נִצַּח סְלָה: